

لۇلا ھەزرىتى، ل. سالا ۱۹۹۵ ئىلى سۈندى ژاڭ بويى ۋە ھەر ل ۋېرى ژى دىت، لۈكە قوتايى بە ل پۇلا ھەتتى، ھەر چەندە نەو ھەمى ژيانا خۇل سۈندى بويى لى دىسا ژى زمانى كوردى باش دىزائىت و يى دىتسىت ژى، لەۋ چىروكە وى ژ زمانى سۈندى ۋەر گىرايە، ئەم دەست خۇشەيە كاگەرم ل لۇلا قى دكەين و سەر كەتتى بۇ دخوازين.

ۋەر گىران ژ سۈندى: لۇلا ھەزرىتى

خالەنا بەفر

ھەبوو... نەبوو دايكەك ھەبوو، دو كچ ھەبوون. يا مەزىن ئاقى وى «كلارا» بوو و گەلەكە دەستەل و چەلەنگ بوو، گەلەك ھارىكاريا دايكا خۇد كاروبارنى مال دا دىكر، يا بچويك ئاقى وى «فرىدا» بوو و گەلەكە خەيالى و تەمبەل بوو، رۆزەكى كلارا ل سەر لىشا بىرا ئاقى بوو و تەشيا خۇد درست، ژ نىكەكى قە تەشيا وى ژ دەستان پەشى و كەتە د بىرى دا، وى خۇد دويف تەشى را شۆر كرە خوارى دا بىگريت لى خۇ قەنەگرت و سەرسەر كەتە د بىرا ئاقى دا، د وان كاكقان دا ھەمى تىشەك ل پىش چاھىن وى زھرىن و پاشى نەش بوو.

دەما كلارا ھىيار بوويى، ھىيەتگرتى ما، ژىەر كو خۇ د ئاھ باخچەيەكى گەلەك جوان دا دىت، پاشى دەنگەكى زراھ بھىست» زووا مە ژ ھرنى بىنە دەرا ئەم سۆتىن» - «ئەز ل كووۋە مە؟ ئەو كى يە دناخقىت؟» كلارايى ب شاشمايى پىرسىار كر. - «ئەمىن! ئەم ئانېن! مە دانە سەر گىيائى دا ئەم سار بىن، توب خودى كەي!» - كلارايى نان ژ ھرنى ئىنانە دەر و ھىدىكا دانانە سەر گىيائى.

پاشى كوكھ ل دەنگەكى دى بوو، دارەكا پىر يا سىقان گۆت» ناخ ئەف ھەمى سىقە ب مەن قە، چ ئەمايە چەقەن مەن

بشکين. تو ب خودی کهي! هاری من بکه! هندک سیقان ژ من بکه!». کلارایا دلپاک دست هاقیته چنينا سیقان و چهند سهلکهک ژ دارى کرن و دانانه بهر قورمى وى.

نیدى بوو نیشار و دنیا سار بوو. کلارایی هزارا خو کر کا ب شقی ل کوفه بمینیت. وى دا سهر شقهریکهکى و چوو. ژ نشکهکى قه راستی مهیدانهکا تزی بهر بوو. ل ویری خانیکهکى بانى وى ب بهرئى نخافتی. دیت.

کلارا ما د هزاران دا: «نهقه چهوا چی دبیت؟ بهری نوکه من سیق چنین و نهسمان یی ساهی بوو». نهو د قان هزاران دا بوو دهما پیرهژنهکا ماقویل ب کورکى

خو یی سپی قه بهر ب وى قه هاتی. - «نمترسه! نهز خالهتا بههرم. ته دفتت تو دکهل من بزی و هاریکاریا من بکهی». کلارایی لیکسهر گوتی: «بهلى».

کلارایی دست پی کر، نامان شووشن، مال پاک کر، پنجهر پاقر کرن و بو وى گهلهک خوش بوو لى ژ همی کاران خوشتر داقوتانا لحیفکا خالهتا بههر بوو. لحیفکا وى یا بهران، لحیفکهکا سحرى بوو. دهما دادقوتا بهر ژى دومریان و نهو بهر دبوونه گولیپ بههرئى و هیدی، هیدی دبارینه سهر نهردی. خالهتا بههر گهلهک ژ کلارایا جوان و کھیخوش همز کر.

لى پشتی چهند روژان کلارا خهمگین بوو. وى هزارا مالا خو کر و گهلهک بیړیا دایکا خو کر.

کلارا هند خهمگین بوو بوو. ههتا پشیکا خالهتا بههر ژى تی دئینا دهر و بو وى خهمگین بوو بوو. لينا گوت: «نهف جهه گهلهکى خوشه، لى نهز دخوازم فهگهرمه مال و ناخینگهکا کوور راهیلا.

خالهتا بههر گوتی: «خاتوینا جوان! خهما نهخو، تو دئ نيزیک فهگهریه مالا خو. پاشی چافکا دولا بهکى قهکر،

تهشیا کلارایی ژى لينا دهر و گوتی: «هئ بگهره و ومره دا بچینه بن بانى و بهرئى خو بدمینه وان همی کارین ته کرین و دیارییهکا ههژى بو ته ببینن». ومختی کلارا چوویه بن بانى سحرى، ب سهدان پارمیین زپری بارینه سهر وى. خالهتا بههر گوتی: «نهقه همی بو ته نه، تو ههژى وان هممیانى. تو کچهکا گهلهک باش و هاریکاری.

- «هزار، هزار جارا سوپاس خالهتا بههر» کلارایی گوت و ههر دو رویین وى ماچی کرن.

پاشی پارمییڻ خو ژ نەردی قیدان و بەری خاترا خو ژ
خالەتی بخوازیت، ئەو بو جارا دویمایی ب گەرمی ھەمبیز
کەر. پشتی گاهەکی وی خو د ناھ باخچەیی مالی دا دیت،
کەلارایی ل مال سەزھاتیبا خو بو دایک و خوشکا خو
شەگێرا.

فریدایی ھەسوودی ب خوشکا خو یر و ئیکسەر ھەستا
بیری کەر و خو ھافیتە تیدا.
پشتی گەرەکا دریز و توونیلەکا تاری ئەو زی گەھشە
وہلاتی خالەتا بەھر.

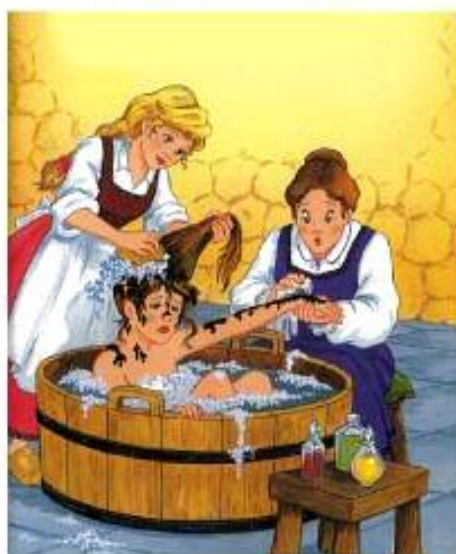

وہک خوشکا خو ئەو زی راستی فرنا نانی و دارا سیڤی
ھات. ھەر چەندە وان ژ فریدایی خواستێ کۆ ھاریکاریا وان
بکەت و بوو لاقەلاقا وان. ئی فریدایی لیڤین خو ل وان شۆر
کەرن و گۆتە وان: «ب خودی ئەز خیرت ناکەم خو قریزی
کەم و دەست و تلین خو بسۆژم» و بەری خو دا مالا خالەتا
بەھر.

خالەتا بەھر دەستووری دا فریدایی ل مالا وی بژیت،
رۆژا ئیکێ فریدایی ھەمی شۆلین مال کەرن. ئی رۆژا
دووی دەست ب تەمبەلیا خو کەرھە.
و مەختی وی ئیڤفەکا داھوتای. ب تەنێ چەند پەرزی بارین
و بوونە گولیی بەھر. فریدایی زی دەست ژ شۆلی بەردا،
خالەتا بەھر گەلەک خەمگین بوو.
رۆژا سیڤ فریدایی تەخواست خو ژ ناھ جھین خو زی
دەمرکەفیت.
خالەتا بەھر گۆتی: «ئەگەر تە نەقیت چ شۆلین دی

بگه، تو دشیی خه لاتا شۆلین ته کرین و مرگری.
فریدا لیکسه ر ژ ناغ جهین خۆ دمرکهفت و وئ هزر کردی
گه له ک پارمیین زیری ب سهری دا بارن. لی وهک نو جهرکه کئی
ناقا سار ب سهری وئ دا بریزی، شووتا پارمیین زیری تهفن و ههری
و گهمار ب سهری وئ دا بارین. خاله تا بهقر ب دهنگه کئی
بلند گۆت: «ئهفه خه لاتن ته یه! ته مبهلا، ته مبهلا! دئی زوی
همره مالا خۆ و ببه مروقه کا باش و هاریکار.

کلارایی و دایکا خۆ ب زۆری فریدا برنه د ژۆر فه. سئ،
چار جاران شووشتن و فه شووشتن ههتا تهو ههمی تهفن و
ههری ژئ فه کرین. فریدایی ژئ بهردموام دکره گری و
شهرم ژ خۆ کر.
لئ دیاره خاله تا بههر دمرسه کا باش دا فریدایی ژ بهر کو
پشتی چه ند روژه کا فریدا ژ قی دمستی چوو دمستی دی و وهک
کلارایی چه له نگ و دمسته ل بوو.
پشتی هینگی کلارا و فریدا گه له ک جارا دچوونه سهر
لیقا بیرئ و بهحسا خاله تا بههر دکرن و نهو چ جارا ژ بیرا
وان نه چوو.